

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) NR. 834/2007

(2007. gada 28. jūnijs)

par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Bioloģiskā ražošana ir vispusīga lauku saimniecību pārvaldības un pārtikas ražošanas sistēma, kas ietver labāko vides aizsardzības praksi, augsta līmeņa bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, dabas resursu saglabāšanu, dzīvnieku labturības augstu standartu piemērošanu un ražošanas metodes, kas ir saskaņā ar noteiktas patērētāju grupas vēlmi lietot produktus, kas ražoti, izmantojot dabiskas vielas un procesus. Bioloģiskās ražošanas metodei tādējādi ir divējāda loma sabiedrībā: no vienas puses, tā nodrošina specifisku tirgus daļu, kuras patērētāji pieprasa bioloģiskos produktus, no otras puses – rada sabiedrisko labumu, veicinot vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī lauku attīstību.
- (2) Lielākajā daļā dalībvalstu bioloģiskās lauksaimniecības nozares īpatsvars palielinās. Īpaši ievērojams ir augošais patērētāju pieprasījums pēdējo gadu laikā. Kopējās lauksaimniecības politikas nesenās reformas, kur uzsvērta orientācija uz tirgus pieprasījumu un kvalitatīvu produktu piegādi, lai apmierinātu patērētāju pieprasījumu, iespējams arī turpmāk stimulēs bioloģisko produktu tirgu. Pamatojoties uz to, tiesību aktiem par bioloģisko ražošanu ir arvien lielāka nozīme lauksaimniecības politikas sistēmā, un tie ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produktu tirgus attīstību.
- (3) Kopienas tiesību aktu sistēmai, kas reglamentē bioloģiskās ražošanas nozari, vajadzētu tikt nodrošināt godīgu

konkurenci un bioloģisko produktu iekšējā tirgus pareizu darbību, kā arī uzturēt un attaisnot patērētāju uzticību produktiem, kas marķēti kā bioloģiskie produkti. Tai joprojām būtu jātiecas nodrošināt apstākļus, kuros šī nozare varētu attīstīties saskaņā ar ražošanas un tirgus attīstību.

- (4) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Rīcības plānu attiecībā uz bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību paredzēts uzlabot un pastiprināt Kopienas bioloģiskās lauksaimniecības standartus un prasības attiecībā uz importu un pārbaudēm. Padome 2004. gada 18. oktobra secinājumos aicināja Komisiju pārskatīt Kopienas tiesību aktu sistēmu šajā jomā, lai panāktu vienkāršošanu un vispārēju konsekvenci, un jo īpaši lai izveidotu principus, kas veicina standartu saskaņošanu, un lai pēc iespējas samazinātu detalizācijas pakāpi.
- (5) Tādēļ ir lietderīgi skaidrāk definēt mērķus, principus un noteikumus attiecībā uz bioloģisko ražošanu, lai veicinātu pārredzamību un patērētāju uzticību, kā arī bioloģiskās ražošanas jēdziena saskaņotu uztveri.
- (6) Tādēļ Padomes Regula (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽²⁾ būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (7) Būtu jāizveido vispārēja Kopienas sistēma bioloģiskās ražošanas noteikumiem attiecībā uz augkopību, lopkopību un akvakultūru, tostarp noteikumi par savvaļas augu un jūras aļģu ievākšanu, noteikumi par pāreju uz bioloģisko ražošanu, kā arī noteikumi par pārstrādātās pārtikas – tostarp vīna, barības un bioloģiskā rauga ražošanu.

⁽¹⁾ 2007. gada 22. maija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 394/2007 (OV L 98, 13.4.2007., 3. lpp.).

- Komisijai vajadzētu būt tiesīgai dot atļauju lietot produktus un vielas un lemt par to, kādas metodes izmantot bioloģiskajā lauksaimniecībā un bioloģiskās pārtikas pārstrādē.
- (8) Bioloģiskās ražošanas attīstība būtu jāveicina arī turpmāk, jo īpaši sekmējot tādu jaunu tehnoloģiju un vielu izmantošanu, kas labāk piemērotas bioloģiskai ražošanai.
 - (9) Ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) un tādu produktu izmantošana, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas koncepciju un patērētāju uztveri par bioloģiskajiem produktiem. Tāpēc tos nedrīkstētu izmantot bioloģiskajā lauksaimniecībā vai bioloģisko produktu pārstrādē.
 - (10) Mērķis ir panākt pēc iespējas mazāku ĢMO saturu bioloģiskajos produktos. Spēkā esošās marķēšanas robežvērtības ir maksimālie līmeņi, kas saistīti vienīgi ar ĢMO nejaušu un tehniski nenovēršamu klātbūtni.
 - (11) Bioloģiskajā lauksaimniecībā būtu galvenokārt jāizmanto atjaunojamie resursi vietēja mēroga lauksaimniecības sistēmās. Lai samazinātu izejamo resursu izmantošanu, atkritumi un augu un dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti būtu otrreizēji jāizmanto, lai barības vielas nonāktu atpakaļ augsnē.
 - (12) Bioloģiskajai augkopībai būtu jāveicina augsnes auglības uzturēšana un palielināšana, kā arī augsnes erozijas novēršana. Būtu jānodrošina augsnes mēslošanu, izmantojot augsnes ekosistēmu, nevis šķīstošos mēslojumus, ko iestrādā augsnē.
 - (13) Bioloģiskās augkopības pārvaldības sistēmas būtiski elementi ir augsnes auglības nodrošināšana, sugu un šķirņu izvēle, daudzgadīga augu seka, organisko vielu otrreizēja izmantošana un kultivēšanas paņēmieni. Papildmēslojumi, augsnes ielabotāji un augu aizsardzības līdzekļi būtu jāizmanto vienīgi tad, ja to izmantošana ir saderīga ar bioloģiskās ražošanas mērķiem un principiem.
 - (14) Lopkopība ir ļoti svarīga lauksaimnieciskās ražošanas organizēšanā bioloģiskajās saimniecībās, jo tā nodrošina nepieciešamo organisko materiālu un barības vielas kultivētai augsnei un līdz ar to veicina augsnes ielabošanu un ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību.
 - (15) Lai izvairītos no vides – īpaši tādu dabas resursu kā augsne un ūdens – piesārņošanas, bioloģiskajai lopkopībai faktiski būtu jānodrošina cieša saikne starp šādu ražošanu un zemi, piemērojot daudzgadīgu augu sekas sistēmu un dzīvnieku ēdināšanu ar bioloģiskajiem augkopības produktiem, kas ražoti tajā pašā saimniecībā vai blakusesošās bioloģiskajās saimniecībās.
 - (16) Tā kā bioloģiskā lopkopība ir ar zemi saistīta darbība, dzīvniekiem pēc iespējas būtu jānodrošina piekļuve ganībām vai platībai ārpus telpām.
 - (17) Bioloģiskajā lopkopībā būtu jāievēro augsti dzīvnieku labturības standarti un jāņem vērā dzīvnieku sugām raksturīgās uzvedības vajadzības, un dzīvnieku veselības nodrošināšanas pamatā vajadzētu būt slimību profilaksei. Šajā ziņā īpaša uzmanība būtu jāpievērš dzīvnieku turēšanas apstākļiem, lopkopības praksei un dzīvnieku blīvumam noteiktā platībā. Turklāt, izvēloties dzīvnieku šķirnes, būtu jāņem vērā to spēja pielāgoties vietējiem apstākļiem. Ar īstenošanas noteikumiem lopkopības un akvakultūras jomā būtu vismaz jānodrošina atbilstība Eiropas Konvencijai par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību un tās pastāvīgās komitejas (*T-AP*) turpmākajiem ieteikumiem.
 - (18) Bioloģiskās lopkopības sistēmas mērķim vajadzētu būt dažādu lopkopības dzīvnieku sugu audzēšanas ciklu papildināšanai ar bioloģiski audzētiem dzīvniekiem. Tādēļ tai būtu jāveicina bioloģiski audzēto dzīvnieku genofonda palielināšanās, jāuzlabo pašpietiekamība un tādējādi jānodrošina šīs nozares attīstība.
 - (19) Pārstrādātiem bioloģiskajiem produktiem vajadzētu būt ražotiem ar pārstrādes metodēm, kas garantē, ka visās ražošanas aprites stadijās saglabājas attiecīgā produkta bioloģiskās lauksaimniecības integritāte un būtiskās īpašības.
 - (20) Pārstrādātu pārtiku vajadzētu marķēt kā bioloģisku vienīgi tad, ja visas vai gandrīz visas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā. Tomēr vajadzētu noteikt īpašus marķēšanas noteikumus pārstrādātai pārtikai, kuras sastāvā ir tādas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas, ko nevar iegūt bioloģiskajā ražošanā, piemēram, zivju un medījuma produkti. Turklāt nolūkā veicināt patērētāju informēšanu, tirgus pārskatāmību un bioloģisko sastāvdaļu izmantošanu vajadzētu nodrošināt iespēju, ka – ievērojot konkrētus nosacījumus – sastāvdaļu sarakstā var atsaukties uz bioloģisko ražošanu.
 - (21) Ir lietderīgi paredzēt elastīgumu ražošanas noteikumu piemērošanā, lai bioloģiskās ražošanas standartus un prasības būtu iespējams pielāgot vietējiem klimatiskajiem vai ģeogrāfiskajiem apstākļiem, īpaši lauksaimniecības praksei un attīstības pakāpei. Tam būtu jānodrošina iespēja piemērot izņēmuma noteikumus, tomēr vienīgi saskaņā ar Kopienas tiesību aktos paredzētiem īpašiem nosacījumiem.
 - (22) Ir svarīgi saglabāt patērētāju uzticību bioloģiskajiem produktiem. Tādēļ izņēmumi attiecībā uz prasībām, ko piemēro bioloģiskajai ražošanai, būtu stingri jāierobežo, tos attiecinot vienīgi uz gadījumiem, kad izņēmuma noteikumu piemērošanu uzskata par pamatotu.

- (23) Patērētāju tiesību aizsardzības un godīgas konkurences nolūkā bioloģisko produktu apzīmēšanai izmantotie termini – visā Kopienā un neatkarīgi no lietotās valodas – būtu jāaizsargā pret izmantošanu nebioloģisku produktu apzīmēšanai. Aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz šo terminu atvasinājumu vai deminutīvu lietošanu, lietojot tos atsevišķi vai saistīti.
- (24) Lai nodrošinātu skaidrību patērētājiem visā Kopienas tirgū, ES logotipam vajadzētu būt obligātam attiecībā uz visu Kopienā ražoto fasēto bioloģisko pārtiku. Vajadzētu būt arī iespējai brīvprātīgi izmantot ES logotipu Kopienā ražotiem nefasētiem bioloģiskajiem produktiem vai jebkādiem no trešām valstīm importētiem bioloģiskajiem produktiem.
- (25) Lai nemaldinātu patērētājus par produkta bioloģisko izcelsmi kopumā, tomēr tiek uzskatīts, ka ir lietderīgi ierobežot ES logotipa izmantojumu, izmantojot to produktiem, kas satur vienīgi vai gandrīz vienīgi bioloģiskās sastāvdaļas. Tādēļ šo logotipu nevajadzētu ļaut izmantot, lai marķētu pārejas produktus vai pārstrādātu pārtiku, kuru sastāvā mazāk nekā 95 % lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu ir iegūtas bioloģiskajā ražošanā.
- (26) ES logotips nekādā veidā nedrīkstētu liegt vienlaikus izmantot attiecīgās valsts vai privātos logotipus.
- (27) Turklāt, lai izvairītos no maldinošas prakses un jebkādas iespējamās pircēju maldināšanas attiecībā uz produkta Kopienas vai ārpuskopienas izcelsmi, lietojot ES logotipu, patērētāji vienmēr būtu jāinformē par vietu, kurā ražoti produkta sastāvā esošie lauksaimnieciskās izcelsmes izejmateriāli.
- (28) Kopienas noteikumiem būtu jāveicina bioloģiskās ražošanas saskaņota uztvere. Kompetentajām iestādēm, kontroles iestādēm un kontroles organizācijām būtu jāatturas no jebkādas rīcības, kas varētu radīt šķēršļus to atbilstīgu produktu brīvai aprītei, kurus sertificējusi kādā citā dalībvalstī esoša iestāde vai organizācija. Tās jo īpaši nedrīkstētu piemērot nekādu papildu kontroli vai finansiālus slogus.
- (29) Lai nodrošinātu konsekveni ar Kopienas tiesību aktiem citās jomās, attiecībā uz augkopību un lopkopību dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām savā teritorijā piemērot attiecīgās valsts ražošanas noteikumus, kas ir stingrāki par Kopienas bioloģiskās ražošanas noteikumiem, ar nosacījumu, ka šie valsts noteikumi attiecas arī uz nebioloģisko ražošanu un ka tie citādā ziņā atbilst Kopienas tiesību aktiem.
- (30) ĢMO izmantošana bioloģiskajā ražošanā ir aizliegta. Skaidrības un saskaņotības labad nedrīkstētu pastāvēt iespēja produktu marķēt kā bioloģisko produktu, ja tam jābūt marķētam kā ĢMO saturošam, sastāvošam no ĢMO vai ražotam no ĢMO.
- (31) Lai nodrošinātu, ka bioloģiskos produktus ražo saskaņā ar prasībām, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos par bioloģisko ražošanu, uzņēmēju veiktām darbībām ikvienā bioloģisko produktu ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas stadijā būtu jāpiemēro kontroles sistēma, kuru izveido un pārvalda saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾.
- (32) Dažos gadījumos varētu rasties iespāids, ka ziņošanas un kontroles prasību piemērošana ir nesamērīga attiecībā uz noteikta veida mazumtirdzniecības uzņēmumiem, piemēram, tiem, kuri produktus pārdod tieši galapatērētājam vai lietotājam. Tāpēc ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm piemērot šādiem uzņēmējiem izņēmumus attiecībā uz minētajām prasībām. Tomēr, lai izvairītos no krāpšanas, no izņēmumu piemērošanas ir jāizslēdz mazumtirdzniecības uzņēmumi, kuri ražo, sagatavo vai uzglabā produktus, kas nav saistīti ar tirdzniecības vietu, kuri importē bioloģiskos produktus vai kuri minēto darbību veicšanu ir ar līgumu nodevuši kādai trešai personai.
- (33) Eiropas Kopienā importētos bioloģiskās lauksaimniecības produktus vajadzētu atļaut laist Kopienas tirgū kā bioloģiskus produktus, ja tie ir ražoti atbilstīgi ražošanas noteikumiem un kontrolēti atbilstīgi prasībām, kuras ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktos paredzētajām prasībām vai līdzvērtīgas tām. Turklāt uz produktiem, kas importēti saskaņā ar līdzvērtīgu sistēmu, būtu jāattiecas sertifikātam, ko izdevusi attiecīgās trešās valsts kompetentā iestāde vai atzīta kontroles iestāde vai organizācija.
- (34) Līdzvērtības novērtējums attiecībā uz importētiem produktiem būtu jāveic saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kas noteikti *Codex Alimentarius*.
- (35) Pastāv uzskats, ka ir lietderīgi saglabāt to trešo valstu sarakstu, kuru ražošanas standartus un kontroles pasākumus Komisija ir atzinusi par līdzvērtīgiem tiem, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos. Par trešām valstīm, kas nav iekļautas šajā kontroles iestāžu sarakstā, Komisijai būtu jāsaņem to kontroles organizāciju saraksts, kuras ir atzītas par kompetentām veikt kontroli un sertifikāciju attiecīgajās trešās valstīs.
- (36) Būtu jāvēl atbilstīga statistikas informācija, lai iegūtu ticamus datus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, saistībā ar šo regulu paveiktā darba kontrolei un kā līdzeklis ražotājiem, tirgus dalībniekiem un politikas veidotājiem. Nepieciešamā statistikas informācija būtu jādefinē sakarā ar Kopienas statistikas programmu.

(1) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

- (37) Šo regulu vajadzētu piemērot no dienas, kas Komisijai dotu pietiekamu laiku pieņemt tās īstenošanai vajadzīgos pasākumus.
- (38) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (39) Bioloģiskās ražošanas nozares dinamiskā attīstība, daži ļoti kutelīgi jautājumi saistībā ar bioloģiskās lauksaimniecības ražošanas metodi un vajadzība nodrošināt iekšējā tirgus un kontroles sistēmu raitu darbību, norāda uz lietderību turpināt pārskatīt Kopienas noteikumus par bioloģiskās lauksaimniecības ražošanu, ņemot vērā šo noteikumu piemērošanā gūto pieredzi.
- (40) Kamēr nav pieņemti sīki izstrādāti Kopienas ražošanas noteikumi attiecībā uz noteiktām dzīvnieku sugām, ūdensaugiem un mikroaļģēm, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot attiecīgās valsts standartus vai, ja tādu nav, privātus standartus, ko dalībvalstis akceptējušas vai atzinušas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

MĒRĶIS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka pamatu bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus efektīvu darbību, garantējot godīgu konkurenci, nodrošinot patērētāju uzticību un aizsargājot patērētāju intereses.

Tajā ir noteikti kopēji mērķi un principi, kas ir pamatā noteikumiem, kurus atbilstīgi šai regulai pieņem attiecībā uz:

- visiem bioloģisko produktu ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmiem un to kontroli;
- to, kā marķējumā un reklāmā izmanto norādes ar atsaucēm uz bioloģisko ražošanu.

2. Šī regula attiecas uz turpmāk norādītajiem lauksaimniecības, tostarp akvakultūras, produktiem, ja tie ir laisti tirgū vai paredzēti laišanai tirgū:

- dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti;
- pārstrādāti lauksaimniecības produkti, ko izmanto pārtikā;

c) barība;

d) veģetatīvās pavairošanas materiāls un sēkla ražošanas vajadzībām.

Nomedītu un nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktus neuzskata par bioloģiskajiem produktiem.

Šī regula attiecas arī uz raugu, ko izmanto pārtikā vai barībā.

3. Šī regula attiecas uz visiem uzņēmējiem, kas jebkurā ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmā ir iesaistīti darbībā attiecībā uz 2. punktā paredzētajiem produktiem.

Tomēr šī regula neattiecas uz sabiedrisko ēdināšanu. Attiecībā uz sabiedriskās ēdināšanas produktu marķēšanu un kontroli dalībvalstis var piemērot attiecīgās valsts noteikumus vai, ja tādu nav, privātus standartus, ciktāl minētie noteikumi atbilst Kopienas tiesību aktiem.

4. Šo regulu piemēro, neskarot citus Kopienas noteikumus vai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem pieņemtus attiecīgo valstu noteikumus, kas attiecas uz šajā pantā minētajiem produktiem, piemēram, noteikumus par to ražošanu, gatavošanu, tirdzniecību, marķēšanu un kontroli, tostarp tiesību aktus par pārtikas produktiem un dzīvnieku ēdināšanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “bioloģiskā ražošana” ir šajā regulā paredzētajiem noteikumiem atbilstīgas ražošanas metodes izmantošana visos ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmos;
- “ražošana, gatavošanas un izplatīšanas posmi” ir visi posmi, sākot no bioloģiskā produkta primārās ražošanas, to ieskaitot, līdz tā uzglabāšanai, pārstrādei, pārvadāšanai, pārdošanai vai piegādei galapatērētājam, to ieskaitot, un – attiecīgā gadījumā – arī marķēšana, reklāma, imports, eksports un ar līgumiem nodotas darbības;
- “bioloģisks” ir tāds, kas iegūts bioloģiskajā ražošanā vai saistīts ar to;
- “uzņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par šīs regulas prasību izpildi bioloģiskās ražošanas uzņēmumā, par ko tā ir atbildīga;
- “augkopība” ir lauksaimniecības kultūru audzēšana – tostarp savvaļas augu produktu ievākšana – komerciāliem mērķiem;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- f) "lopkopība" ir mājdzīvnieku vai pieradinātu sauszemes dzīvnieku (tostarp kukaiņu) audzēšana; iestāde, kura ir tam pilnvarota; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstīgā iestāde trešā valstī;
- g) terminam "akvakultūra" piemēro definīciju, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽¹⁾;
- h) "pāreja" ir pārkārtošanās no nebioloģiskās lauksaimniecības uz bioloģisko lauksaimniecību noteiktā laikposmā, kurā piemēroti noteikumi par bioloģisko ražošanu;
- i) "gatavošana" ir darbības bioloģisko produktu saglabāšanai un/vai pārstrādāšanai, tostarp kaušana un izciršana lopkopības produktu gadījumā, kā arī iepakojšana, marķēšana un/vai izmaiņas marķējumā attiecībā uz bioloģiskās ražošanas metodi;
- j) terminiem "pārtika", "barība" un "laišana tirgū" piemēro definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽²⁾;
- k) "marķējums" ir jebkādi termini, vārdi, ziņas, preču zīmes, firmas zīmes, piktogrammas vai simboli, kuri attiecas uz produktu un ir izvietoti uz iepakojuma, dokumenta, norādes, etiķetes, plāksnītes, riņķīša vai apsēja, kas pievienots produktam vai attiecas uz to;
- l) terminam "fasēts pārtikas produkts" piemēro definīciju, kas noteikta 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽³⁾;
- m) "reklāma" ir jebkāda tāda informācija sabiedrībai, kura nav marķējums un kuras mērķis vai iespējamās sekas ir attieksmes, pārliecības un rīcības ietekmēšana un veidošana, lai tieši vai netieši veicinātu bioloģisko produktu pārdošanu;
- n) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā iestāde, kura veic oficiālu kontroli bioloģiskās ražošanas jomā atbilstīgi šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem, vai jebkāda cita
- o) "kontroles iestāde" ir dalībvalsts valsts pārvaldes iestāde, kurai kompetentā iestāde pilnībā vai daļēji ir uzticējusi savas pilnvaras veikt kontroli un sertifikāciju bioloģiskās ražošanas jomā atbilstīgi šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstīgā iestāde trešā valstī vai atbilstīgā iestāde, kas darbojas trešā valstī;
- p) "kontroles organizācija" ir neatkarīga privāta trešā persona, kas veic kontroli un sertifikāciju bioloģiskās ražošanas jomā atbilstīgi šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstīgā organizācija trešā valstī vai atbilstīgā organizācija, kas darbojas trešā valstī;
- q) "atbilstības zīme" ir apliecinājums zīmes formā par atbilstību kādam standartu kopumam vai citiem normatīviem dokumentiem;
- r) terminam "sastāvdaļas" piemēro definīciju, kas noteikta Direktīvas 2000/13/EK 6. panta 4. punktā;
- s) terminam "augu aizsardzības līdzekļi" piemēro definīciju, kas noteikta Padomes Direktīvā 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁴⁾;
- t) terminam "ģenētiski modificēts organisms (ĢMO)" piemēro definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu ⁽⁵⁾, un kas nav iegūts ar ģenētiskās modificēšanas metodēm, kuras uzskaitītas minētās direktīvas I.B pielikumā;
- u) "ražots no ĢMO" ir tāds, kas pilnīgi vai daļēji iegūts no ĢMO, bet nesatur ĢMO vai nesastāv no tiem;
- v) "ražots ar ĢMO" ir tāds, kas iegūts, izmantojot ĢMO kā pēdējo dzīvo organismu ražošanas procesā, bet nesatur ĢMO, nesastāv no ĢMO un nav ražots no ĢMO;
- w) terminam "barības piedevas" piemēro definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

⁽³⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/142/EK (OV L 368, 23.12.2006., 110. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/31/EK (OV L 140, 1.6.2007., 44. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1830/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 378/2005 (OV L 59, 5.3.2005., 8. lpp.).

- x) "līdzvērtīgs" dažādu sistēmu vai pasākumu aprakstā nozīmē, ka attiecīgās sistēmas vai pasākumi spēj nodrošināt atbilstību tiem pašiem mērķiem un principiem, piemērojot noteikumus, kuri nodrošina tādu pašu atbilstības apliecināšanas līmeni;
- y) "pārstrādes palīg līdzeklis" ir jebkura viela, kura pati par sevi netiek patērēta kā pārtikas sastāvdaļa, kuru izejmateriālu, pārtikas vai to sastāvdaļu pārstrādē apzināti izmanto, lai apstrādes vai pārstrādes laikā panāktu noteiktu tehnoloģisko rezultātu, un kura var radīt neparedzētu, bet tehnoloģiski neizbēgamu attiecīgās vielas vai tās atvasinājumu atlieku klātbūtni galaproduktā, ar nosacījumu, ka šīs atliekas nerada veselības apdraudējumu un ka tām nav nekādas tehnoloģiskas iedarbības uz gatavo produktu;
- z) terminam "jonizējošais starojums" piemēro definīciju, kas noteikta Padomes Direktīvā 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām⁽¹⁾, un kas ierobežota ar 1. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā Nr. 1999/2/EK (1999. gada 22. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtiku un pārtikas sastāvdaļām, kas ir apstrādātas ar jonizējošo radiāciju⁽²⁾;
- aa) "sabiedriskā ēdināšana" ir bioloģisku produktu gatavošana restorānos, slimnīcās, ēdnīcās un citos līdzīgos uzņēmumos tirdzniecības vai piegādes vietā galapatērētājam.

II SADAĻA

BIOĻĪSKĀS RAŽOŠANAS MĒRĶI UN PRINCIPI

3. pants

Mērķi

Bioloģiskajai ražošanai ir šādi vispārējie mērķi:

- a) radīt ilgtspējīgu lauksaimniecības pārvaldības sistēmu, kas:
- i) ievēro dabas sistēmas un ciklus, kā arī saglabā un veicina augsnes, ūdeņu, augu un dzīvnieku veselību un to savstarpējo līdzsvaru;
- ii) sekmē augstu bioloģiskās daudzveidības pakāpi;
- iii) atbildīgi izmanto tādus enerģijas un dabas resursus kā ūdens, augsne, organiskās vielas un gaiss;
- iv) ievēro augstus dzīvnieku labturības standartus, un jo īpaši ņem vērā dzīvnieku sugām raksturīgās uzvedības vajadzības;

- b) censties ražot augstas kvalitātes produktus;
- c) censties ražot dažādus pārtikas produktus un citus lauksaimniecības produktus, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc precēm, kuras ražotas, izmantojot procesus, kas nekaitē videi, cilvēku veselībai, augu veselībai vai dzīvnieku veselībai un labturībai.

4. pants

Vispārējie principi

Bioloģiskās ražošanas pamatā ir šādi principi:

- a) piemēroti izstrādāt un pārvaldīt bioloģiskos procesus, pamatojoties uz ekoloģiskām sistēmām, kurās sistēmas iekšējos dabas resursus izmanto, lietojot metodes, ar kurām:
- i) izmanto dzīvus organismus un mehāniskas ražošanas metodes;
- ii) izmanto ar zemi saistītu kultūru kultivēšanu un lopkopību vai izmanto akvakultūru, kas atbilst zivsaimniecības ilgtspējīgas izmantošanas principam;
- iii) neizmanto ĢMO vai produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, izņemot veterinārās zāles;
- iv) ir balstītas uz riska novērtējumu un, attiecīgos gadījumos, piesardzības un profilakses pasākumu izmantošanu;
- b) ierobežot jebkādu ārēju resursu izmantošanu. Ja ir jāizmanto ārējie resursi vai ja nepastāv a) punktā minētās piemērotās pārvaldības prakses un metodes, tad izmanto vienīgi šādus ārējos resursus:
- i) resursus no bioloģiskās ražošanas;
- ii) dabiskas vai dabiski iegūtas vielas;
- iii) vāji šķīstošus minerālmēslus;
- c) stingri ierobežot ķīmiski sintezētu resursu lietošanu vienīgi šādos izņēmuma gadījumos:
- i) ja nav piemērotas pārvaldības prakses; un
- ii) ja b) punktā minētie ārējie resursi nav pieejami tirgū; vai
- iii) ja b) punktā minēto ārējo resursu izmantošanai ir nevēlama ietekme uz vidi;

⁽¹⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 66, 13.3.1999., 16. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

d) vajadzības gadījumā un atbilstīgi šai regulai – bioloģiskās ražošanas noteikumus pielāgot, ņemot vērā sanitāro stāvokli, klimata un vietējos apstākļu reģionālās atšķirības, attīstības pakāpi un īpašus lauksaimniecības paņēmienus.

5. pants

Lauksaimniecībā piemērojamie īpašie principi

Papildus 4. pantā paredzētajiem vispārējiem principiem bioloģiskās lauksaimniecības pamatā ir šādi īpašie principi:

- a) uzturēt un veicināt dzīvos organismus augsnē un augsnes dabisko auglību, augsnes stabilitāti un augsnes bioloģisko daudzveidību, novēršot un ierobežojot augsnes sabietēšanu un augsnes eroziju, kā arī barot augus, galvenokārt izmantojot augsnes ekosistēmu;
- b) līdz minimumam samazināt neatjaunojamu dabas resursu un ārpussaimniecības resursu izmantošanu;
- c) atkritumus un augu un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus otrreizēji izmantot kā resursus augkopībā un lopkopībā;
- d) ražošanas lēmumu pieņemšanā ņemt vērā vietējo vai reģionālo ekoloģisko līdzsvaru;
- e) dzīvnieku veselību uzturēt, veicinot dzīvnieku dabisko imūnsistēmas aizsardzību, kā arī izvēloties piemērotas šķirnes un lopkopības paņēmienus;
- f) augu veselību uzturēt ar profilaktisku pasākumu palīdzību, piemēram, izvēloties piemērotas sugas un šķirnes, kas ir izturīgas pret slimībām un kaitēkļiem, izvēloties piemērotu augu seku, mehāniskas un fiziskas metodes, kā arī kaitēkļu bioloģisko ienaidnieku aizsardzību;
- g) nodarboties ar lopkopību, kas piemērota konkrētajai vietai un saistīta ar zemi;
- h) ievērot augstu dzīvnieku labturības pakāpi, ņemot vērā katrai sugai raksturīgās vajadzības;
- i) bioloģiskās lopkopības produktus iegūt no dzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas vai izšķīšanās visu laiku ir audzēti bioloģiskajās saimniecībās;
- j) šķirnes izvēloties, ņemot vērā dzīvnieku spēju piemēroties vietējiem apstākļiem, to vitalitāti un izturību pret slimībām vai veselības problēmām;

k) lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanai izmantot bioloģisko barību, kas sastāv no bioloģiskajā lauksaimniecībā ražotām sastāvdaļām un dabiskām nelauksaimnieciskas izcelsmes vielām;

l) izmantot tādus lopkopības paņēmienus, kas uzlabo imūnsistēmu un stiprina dabisko aizsardzību pret slimībām, jo īpaši regulāru kustību brīvību un iespēju piemērotos gadījumos uzturēties ārpus telpām un ganībās;

m) neaudzēt mākslīgi radītus poliploīdus dzīvniekus;

n) akvakultūras ražošanā saglabāt dabīgo ūdens ekosistēmu bioloģisko daudzveidību, noturīgu ūdens vides veselību un apkārtējās ūdens un sauszemes ekosistēmas kvalitāti;

o) ūdens organismu ēdināšanai izmantot barību no ilgtspējīgām zivsaimniecībām, kā noteikts 3. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾, vai bioloģisko barību, kas sastāv no bioloģiskajā lauksaimniecībā ražotām sastāvdaļām un dabiskām nelauksaimnieciskas izcelsmes vielām.

6. pants

Bioloģiskās pārtikas pārstrādē piemērojamie īpašie principi

Papildus 4. pantā paredzētajiem vispārējiem principiem pārstrādātas bioloģiskās pārtikas ražošanā piemēro šādus īpašos principus:

- a) bioloģisko pārtiku ražot no bioloģiskās lauksaimniecības sastāvdaļām, izņemot gadījumus, ja tirgū nav pieejamas bioloģiskas izcelsmes sastāvdaļas;
- b) ierobežoti izmantot pārtikas piedevas, nebioloģiskas sastāvdaļas, kam ir galvenokārt tehnoloģiskas un sensoras funkcijas, un mikrouzturvielas un pārstrādes palīg līdzekļus, tos izmantojot minimāli un vienīgi gadījumos, kad ir būtiska tehnoloģiska vajadzība vai ar uzturu saistīta īpaša vajadzība;
- c) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso būtību;
- d) pārtiku apstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes.

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

7. pants

Bioloģiskās barības pārstrādē piemērojami īpašie principi

Papildus 4. pantā paredzētajiem vispārējiem principiem pārstrādātas bioloģiskās barības ražošanā piemēro šādus īpašos principus:

- a) bioloģisko barību ražot no bioloģiskās barības sastāvdaļām, izņemot gadījumus, ja tirgū nav pieejama bioloģiskas izcelsmes barības sastāvdaļas;
- b) pēc iespējas samazināt barības piedevu un pārstrādes palīg līdzekļu izmantošanu, un tos izmantot vienīgi gadījumos, kad ir būtiska tehnoloģiska vai zootehniska nepieciešamība, vai īpašiem ēdināšanas mērķiem;
- c) neizmantot vielas un pārstrādes metodes, kas varētu būt maldinošas attiecībā uz produkta patieso būtību;
- d) barību apstrādāt uzmanīgi, vēlams, izmantojot bioloģiskas, mehāniskas un fiziskas metodes.

III SADAĻA

RAŽOŠANAS NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Vispārēji ražošanas noteikumi

8. pants

Vispārīgas prasības

Uzņēmēji ievēro šajā sadaļā izklāstītos ražošanas noteikumus un 38. panta a) punktā paredzētos īstenošanas noteikumus.

9. pants

Aizliegums lietot ĢMO

1. ĢMO un produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO, bioloģiskajā ražošanā nelieto kā pārtiku, barību, pārstrādes palīg līdzekļus, augu aizsardzības līdzekļus, mēslošanas līdzekļus, augsnes ielabotājus, sēklas, veģetatīvās pavairošanas materiālu, mikroorganismus un dzīvniekus.

2. Lai ievērotu 1. punktā minēto aizliegumu, attiecībā uz pārtikai un barībai paredzētiem ĢMO vai produktiem, kas ražoti no ĢMO, uzņēmēji drīkst paļauties uz produkta marķējumu vai jebkādu citu pavaddokumentu, kas pievienots vai nodrošināts saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽¹⁾ vai Regulu (EK) Nr. 1830/2003, kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem

organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību.

Uzņēmēji drīkst uzskatīt, ka pirktu pārtikas vai barības produktu ražošanā nav izmantoti ĢMO vai produkti, kas ražoti no ĢMO, ja minētajiem pārtikas vai barības produktiem nav marķējuma vai pavaddokumenta saskaņā ar minētajām regulām, izņemot gadījumus, kad uzņēmēji ir ieguvuši citu informāciju, kas norāda, ka attiecīgo produktu marķējums neatbilst minētajām regulām.

3. Lai ievērotu 1. punktā minēto aizliegumu, attiecībā uz produktiem, kas nav pārtika vai barība, vai attiecībā uz produktiem, kas ražoti ar ĢMO, uzņēmēji, kuri izmanto šādus nebioloģiskus produktus, kas pirkti no trešām personām, prasa no pārdevēja apstiprinājumu, ka piegādātie produkti nav ražoti no ĢMO vai ar ĢMO.

4. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru lemj par pasākumiem, lai īstenotu aizliegumu izmantot ĢMO un produktus, kas ražoti no ĢMO vai ar ĢMO.

10. pants

Aizliegums lietot jonizējošo starojumu

Bioloģiskās pārtikas vai barības apstrādē vai bioloģiskās pārtikas vai barības izejvielu apstrādē ir aizliegts izmantot jonizējošo starojumu.

2. NODAĻA

Ražošana lauku saimniecībā

11. pants

Vispārīgie ražošanas noteikumi lauku saimniecībā

Visu lauksaimniecības saimniecību apsaimnieko saskaņā ar bioloģiskās ražošanas prasībām.

Tomēr saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, ko paredz saskaņā ar 37. panta 2. punktu, saimniecību var sadalīt skaidri nošķirtās vienībās vai akvakultūras ražošanas vienībās, no kurām ne visas apsaimnieko ar bioloģiskās ražošanas metodēm. Ciktāl tas attiecas uz lauksaimniecības dzīvniekiem, izmanto dažādas sugas. Ciktāl tas attiecas uz akvakultūru, var izmantot tās pašas sugas ar nosacījumu, ka ražošanas vienības ir pienācīgi nošķirtas. Ciktāl tas attiecas uz augiem, izmanto dažādas šķirnes, kas ir viegli atšķiramas.

Ja saskaņā ar šā panta otro daļu ne visas saimniecības vienības izmanto bioloģiskajai ražošanai, uzņēmējs zemi, dzīvniekus un produktus, ko izmanto vai ražo bioloģiskās ražošanas vienībās, nošķir no zemes, dzīvniekiem un produktiem, ko izmanto vai ražo nebioloģiskās ražošanas vienībās, un atbilstīgi dokumentē nošķiršanu.

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1981/2006 (OV L 368, 23.12.2006., 99. lpp.).

12. pants

Ražošanas noteikumi augkopībā

1. Papildus 11. pantā paredzētajiem vispārējiem ražošanas noteikumiem lauku saimniecībā attiecībā uz bioloģisko augkopību piemēro šādus noteikumus:

- a) bioloģiskajā augkopībā izmanto augsnes apstrādes un kultivācijas praksi, kas uztur vai palielina organisko vielu saturu augsnē, veicina augsnes stabilitāti un augsnes bioloģisko daudzveidību, kā arī novērš augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju;
- b) augsnes auglību un bioloģisko aktivitāti uztur un palielina, izmantojot daudzgadīgu augu seku, tostarp pākšaugus un citus zaļmēslojuma augus, kā arī izmantojot bioloģiskajā ražošanā iegūtus lauksaimniecības dzīvnieku kūtsmēslus vai organiskos atkritumus, abus minētos vēlams kompostētus;
- c) ir atļauts izmantot biodinamiskus preparātus;
- d) mēslojumus un augsnes ielabotājus drīkst izmantot vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā;
- e) neizmanto slāpekļa minerālmēslus;
- f) visi izmantotie augkopības paņēmieni novērš vai līdz minimumam samazina jebkādu vides piesārņošanu;
- g) kaitēkļu, slimību un nezāļu radīto kaitējumu galvenokārt novērš, aizsargājot bioloģiskos ienaidniekus, izvēloties sugas un šķirnes, augu seku, kultivēšanas paņēmienus un termiskus procesus;
- h) ja raža ir reāli apdraudēta, augu aizsardzības līdzekļus var izmantot vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā;
- i) tādu produktu ražošanai, kas nav sēklas un veģetatīvās pavairošanas materiāli, izmanto vienīgi bioloģiski audzētas sēklas un pavairošanas materiālus. Tādēļ mātesaugšs sēklu izmantošanas gadījumā un vecākaugs pavairošanas materiāla izmantošanas gadījumā ir audzēts saskaņā ar šīs regulas noteikumiem vismaz vienu paudzi vai – daudzgadīgo augu gadījumā – vismaz divas augšanas sezonas;
- j) augkopības tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus izmanto vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā.

2. Dabīgās platībās, mežos un lauksaimniecības zemē dabīgi augošu savvaļas augu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģiskās ražošanas metodi, ja:

- a) vismaz trīs gadus pirms augu ievākšanas šīs teritorijas nav apstrādātas ar līdzekļiem, kas nav līdzekļi, kurus saskaņā ar 16. pantu ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā;
 - b) augu ievākšana neapdraud dabiskās dzīvotnes stabilitāti vai sugu saglabāšanos ievākšanas apvidū.
3. Pasākumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Jūras aļģu ražošanas noteikumi

1. Jūrā dabīgi augošu un savvaļas jūras aļģu un to daļu ievākšanu uzskata par bioloģiskās ražošanas metodi, ja:

- a) audzēšanas vietās ir augsta ekoloģiskās kvalitātes pakāpe, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾, un – līdz tās pilnīgai īstenošanai – kvalitātes pakāpe, kas ir līdzvērtīga tai, kura noteiktiem ūdeņiem paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/113/EK (2006. gada 12. decembris) par kvalitātes prasībām ūdeņiem, no kuriem iegūst čaulgliemjus ⁽²⁾, un tās nav nepiemērotas no veselības viedokļa. Kamēr nav pieņemti precīzāki noteikumi attiecībā uz īstenošanu, pārtikā lietojamās savvaļas jūras aļģes nevar vākt vietās, kas neatbilst A klases vai B klases teritoriju kritērijiem, kā noteikts II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu ⁽³⁾;
- b) augu ievākšana neapdraud dabīgās dzīvotnes stabilitāti ilgtermiņā vai sugu saglabāšanos ievākšanas apvidū.

2. Lai jūras aļģu audzēšanu varētu uzskatīt par bioloģisku, tai jānotiek piekrastes teritorijās, kurās vides un veselības rādītāji ir vismaz tādi paši kā 1. punktā noteiktie. Turklāt:

- a) visos ražošanas posmos no jaunu jūras aļģu ievākšanas līdz ražas novākšanai izmanto ilgtspējīgas metodes;
- b) lai nodrošinātu plaša genofonda saglabāšanu, jaunu jūras aļģu ievākšana savvaļā būtu jāveic regulāri, lai papildinātu iekšējās kultivējamās resursus;

⁽¹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 14. lpp.

⁽³⁾ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.

c) mēslojumus neizmanto, izņemot gadījumus, kad audzēšana notiek telpās, un vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts šim nolūkam lietot bioloģiskajā ražošanā.

3. Pasākumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Ražošanas noteikumi lopkopībā

1. Papildus 11. pantā paredzētajiem vispārējiem ražošanas noteikumiem lauku saimniecībā attiecībā uz lopkopību piemēro šādus noteikumus:

a) attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi:

- i) bioloģiskās lopkopības dzīvnieki ir dzimuši un izaudzēti bioloģiskās saimniecībās;
- ii) ievērojot īpašus nosacījumus, reprodukcijas nolūkos saimniecībā var ievest nebioloģiski audzētus dzīvniekus. Šādus dzīvniekus un to produktus var uzskatīt par bioloģiskiem pēc 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā pārejas perioda beigām;
- iii) dzīvniekus, kas saimniecībā atrodas, sākoties pārejas periodam, un šādu dzīvnieku produktus var uzskatīt par bioloģiskiem pēc 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā pārejas perioda beigām;

b) attiecībā uz lopkopības praksi un dzīvnieku turēšanas apstākļiem:

- i) dzīvnieku kopējiem ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību;
- ii) lopkopības prakse, tostarp dzīvnieku blīvums noteiktā platībā, un turēšanas apstākļi nodrošina, ka ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;
- iii) saimniecības dzīvniekiem ir pastāvīga piekļuve platībai ārpus telpām, vislabāk ganībām, kad vien to pieļauj laika apstākļi un augsnes stāvoklis, ja vien, pamatojoties uz Kopienas tiesību aktiem, nav paredzēti ierobežojumi vai saistības cilvēka un dzīvnieku veselības aizsardzības jomā;
- iv) dzīvnieku skaitu ierobežo, lai līdz minimumam samazinātu pļavu pārmērīgu nogaišanu, augsnes izmīdīšanu, eroziju vai piesārņojumu, ko rada dzīvnieki vai to mēsli;
- v) bioloģiskās lopkopības dzīvniekus tur atsevišķi no pārējiem dzīvniekiem. Tomēr, ievērojot konkrētus ierobežojošus nosacījumus, ir iespējams izmantot kopējo zemes platību bioloģiskās lauksaimniecības mājlopu ganībām un bioloģiskās lauksaimniecības

zemi mājlopiem, kas netiek audzēti bioloģiskā saimniecībā;

vi) dzīvnieku piesiešana vai izolēšana ir aizliegta, izņemot atsevišķus dzīvniekus uz ierobežotu laiku un tiktāl, ciktāl tas ir pamatoti drošības, labturības vai veterināru iemeslu dēļ;

vii) līdz minimumam ierobežo dzīvnieku transportēšanas ilgumu;

viii) visas dzīvnieka dzīves laikā, tostarp kaušanas laikā, līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu nodarīšanu, tai skaitā sakropļošanu;

ix) bišu dravas novieto apvidos, kuros ir iespējams nodrošināt to, ka nektārs un ziedputekšņi tiek iegūti galvenokārt no bioloģiskās lauksaimniecības augu kultūrām vai attiecīgos gadījumos – savvaļas augiem vai tādiem nebioloģiski apsaimniekotiem mežiem vai augiem, kuriem pielieto tikai tādas metodes, kam ir neliela ietekme uz vidi. Dravas jātur pietiekamā attālumā no avotiem, kas var radīt biškopības produktu piesārņojumu vai bišu veselības pasliktināšanos;

x) bišu stropus un materiālus, ko izmanto biškopībā, pagatavo galvenokārt no dabiskiem materiāliem;

xi) ir aizliegta tāda biškopības produktu ievākšanas metode, kuras laikā bites tiek iznīcinātas šūnās;

c) attiecībā uz reprodukciju:

- i) reprodukcijā izmanto dabīgas metodes. Tomēr ir atļauta mākslīgā apsēklošana;
- ii) reprodukciju nedrīkst stimulēt ar hormoniem vai līdzīgām vielām, izņemot gadījumus, kad tā ir kāda atsevišķa dzīvnieka veterinārā ārstēšana;
- iii) nav izmantojamas citas mākslīgās reprodukcijas metodes kā, piemēram, klonēšana un embriju pārstādīšana;
- iv) izvēlas piemērotas šķirnes. Šķirņu izvēle veicina arī jebkādu ciešanu novēršanu un izvairīšanos no vajadzības kropļot dzīvniekus;

d) attiecībā uz ēdināšanu:

- i) barību iegūst galvenokārt no tām saimniecībām, kurā dzīvnieki tiek turēti, vai no citām bioloģiskām saimniecībām tajā pašā reģionā;
- ii) dzīvniekus ēdina ar bioloģisko barību, kas atbilst dzīvnieku ēdināšanas prasībām dažādās dzīvnieka attīstības stadijās. Daļa no barības var būt iegūta saimniecībās, kas īsteno pāreju uz bioloģisko ražošanu;

iii) dzīvniekiem, izņemot bites, ir pastāvīga piekļuve ganībām vai rupjajai barībai;

iv) augu izcelsmes barības sastāvdaļas, kas nav bioloģiskās barības sastāvdaļas, dzīvnieku un minerālvielu izcelsmes barības sastāvdaļas, barības piedevas, dažus produktus, ko izmanto dzīvnieku ēdināšanā un pārstrādes palīg līdzekļos, izmanto vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā;

v) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes;

vi) zīdāmos mazuļus ēdina ar dabīgu – vislabāk mātes – pienu;

e) attiecībā uz slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu:

i) slimību profilaksi veic, pamatojoties uz šķirņu un līniju izvēli, lopkopības vadības praksi, augstas kvalitātes barību un kustību brīvību, piemērotu ganāmpulka blīvumu, kā arī atbilstīgu un piemērotu turēšanu higiēniskos apstākļos;

ii) slimības ārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas: nepieciešamības gadījumā, ievērojot stingrus nosacījumus, var izmantot ķīmiski sintezētas alopatiskās veterinārās zāles, tostarp antibiotikas, ja fitoterapeitisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota. Jo īpaši nosaka ierobežojumus attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanas periodiem;

iii) drīkst izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles;

iv) ir atļauta veterinārā ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un kas ir obligāta saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

f) attiecībā uz tīrīšanu un dezinfekciju – dzīvniekiem paredzēto ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus izmanto vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā.

2. Pasākumus un nosacījumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

15. pants

Ražošanas noteikumi attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem

1. Papildus 11. pantā paredzētajiem vispārējiem ražošanas noteikumiem lauku saimniecībā attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku audzēšanu piemēro šādus noteikumus:

a) attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku izcelsmi:

i) bioloģiskās akvakultūras pamatā ir tādu jaunu dzīvnieku audzēšana, kuru izcelsme ir bioloģiskie vaislinieki un bioloģiskās saimniecības;

ii) ja nav pieejami tādi jauni dzīvnieki, kuru izcelsme ir bioloģiski vaislinieki un bioloģiskas saimniecības, saskaņā ar īpašiem nosacījumiem saimniecībā drīkst ievest ārpus bioloģiskām saimniecībām audzētus dzīvniekus;

b) attiecībā uz akvakultūras praksi:

i) personālam ir nepieciešamās pamatzināšanas un prasmes attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību;

ii) akvakultūras prakse, tostarp ēdināšana, iekārtu projekti, dzīvnieku blīvums noteiktā platībā un ūdens kvalitāte, nodrošina to, ka ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;

iii) akvakultūras paņēmieni līdz minimumam samazina saimniecības negatīvo ietekmi uz vidi, tostarp saimniecības dzīvnieku izbēgšanu;

iv) bioloģiskās akvakultūras dzīvniekus tur atsevišķi no pārējiem akvakultūras dzīvniekiem;

v) transportēšanas laikā nodrošina dzīvnieku labturības uzturēšanu;

vi) līdz minimumam samazina jebkādas dzīvnieku ciešanas, tostarp kaušanas laikā;

c) attiecībā uz reprodukciju:

i) neizmanto mākslīgi izraisītu poliploidiju, mākslīgu hibridizāciju, klonēšanu un viendzimuma paveidu audzēšanu, izņemot, ja atlasī veic manuāli;

ii) izvēlas piemērotus paveidus;

iii) katrai sugai izveido piemērotus apstākļus ikru apsaimniekošanai, reprodukcijai un mazuļu audzēšanai;

- d) attiecībā uz zivju un vēžveidīgo ēdināšanu:
- attiecībā uz ārstniecības kursiem un zāļu izdalīšanas periodiem;
- i) dzīvniekus ēdina ar barību, kas atbilst dzīvnieku ēdināšanas prasībām dažādās dzīvnieku attīstības stadijās;
- iii) drīkst izmantot imunoloģiskās veterinārās zāles;
- ii) barības augu izcelsmes daļai ir bioloģiskās ražošanas augu izcelsme, un tās barības daļas izcelsme, kas ir iegūta no akvakultūras dzīvniekiem, ir no ilgtspējīgā veidā apsaimniekotām zivsaimniecībām;
- iv) ir atļauta veterinārā ārstēšana, kas saistīta ar cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību un kas ir obligāta atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;
- g) attiecībā uz tīrīšanu un dezinfekciju – dīķu, būru, ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļus izmanto vienīgi tad, ja saskaņā ar 16. pantu tos ir atļauts lietot bioloģiskajā ražošanā.
2. Pasākumus un nosacījumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.
- iv) neizmanto augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes;
16. pants
- e) attiecībā uz divvāku moluskiem un citām sugām, ko neēdina cilvēki, bet kas barojas ar dabīgo planktonu:
- Produkti un vielas, ko izmanto lauksaimniecībā, un to atļaušanas kritēriji**
1. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru atļauj lietot bioloģiskajā ražošanā un iekļauj ierobežotajā sarakstā produktus un vielas, ko bioloģiskajā lauksaimniecībā drīkst izmantot šādiem mērķiem:
- i) šādi dzīvnieki, kas barojas ar filtrēšanas palīdzību, visu sev nepieciešamo barību saņem no dabas, izņemot attiecībā uz mazuļiem, ko audzē zivjaudzētavās;
- a) kā augu aizsardzības līdzekļus;
- ii) tās audzē ūdeņos, kas atbilst A klases vai B klases teritoriju kritērijiem, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 854/2004 II pielikumā;
- b) kā mēslošanas līdzekļus un augsnes ielabotājus;
- iii) audzēšanas vietās ir augsta ekoloģiskās kvalitātes pakāpe, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, un – līdz tās pilnīgai īstenošanai – kvalitātes pakāpe, kas ir līdzvērtīga tai, kura noteiktiem ūdeņiem paredzēta Direktīvā 2006/113/EK;
- c) kā neorganiskus augu izcelsmes barības līdzekļus, dzīvnieku un minerālas izcelsmes barības līdzekļus un dažas vielas, ko izmanto dzīvnieku ēdināšanā;
- d) kā barības piedevas un pārstrādes palīg līdzekļus;
- e) kā dzīvnieku audzēšanai paredzēto dīķu, būru, ēku un iekārtu tīrīšanai un dezinfekcijai paredzētus līdzekļus;
- f) kā augkopībā izmantotu ēku un iekārtu, tostarp lauksaimniecības noliktavu, tīrīšanai un dezinfekcijai paredzētus līdzekļus.
- f) attiecībā uz slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu:
- i) slimību profilakses pamatā ir dzīvnieku turēšana vislabākajos apstākļos, izvēloties piemērotu novietojumu, izstrādājot vislabāko saimniecības iekārtu, piemērojot labu dzīvnieku audzēšanas un saimniecības praksi, veicot regulāru telpu tīrīšanu un dezinfekciju, izmantojot augstas kvalitātes barību, uzturot piemērotu saimes blīvumu, veicot šķirņu un paveidu selekciju;
- Ierobežotajā sarakstā iekļautos produktus un vielas drīkst izmantot vienīgi tiktāl, ciktāl attiecīgais izmantojums ir atļauts attiecīgo dalībvalstu vispārējā lauksaimniecībā saskaņā ar attiecīgiem Kopienas noteikumiem vai valstu noteikumiem, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem.
2. Šā panta 1. punktā minētos produktus un vielas apstiprina, ja ir ievēroti II sadaļā paredzētie mērķi un principi, kā arī šādi vispārēji un īpaši kritēriji, ko izvērtē kopumā:
- a) to izmantošana ir vajadzīga ilgtspējīgai ražošanai un ir būtiska paredzētajam lietojumam;

- b) visi produkti un vielas ir augu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti vai vielas, ja vien tādas izcelsmes produkti vai vielas nav pieejamas pietiekamos daudzumos vai pieņemamā kvalitātē vai ja nav pieejamas alternatīvas;
- c) produktiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, piemēro šādus noteikumus:
- i) to izmantošana ir būtiska, lai kontrolētu kaitīgu organismu vai konkrētu slimību, attiecībā uz kuru nav pieejamas citas bioloģiskas, fiziskas vai pavairošanas alternatīvas vai kultivēšanas prakses, vai citas efektīvas saimniekošanas prakses;
 - ii) ja tie nav augu, dzīvnieku, mikroorganiskas vai minerālas izcelsmes produkti un ja tie nav identiski savai dabiskai formai, tos var atļaut vienīgi tad, ja izmantošanas apstākļi nepieļauj tiešu saskari ar augu kultūras ēdamajām daļām;
- d) tādu produktu, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, izmantošana ir būtiska, lai iegūtu vai uzturētu augsnes auglību vai lai tā atbilstu konkrētām augu barošanas vajadzībām, vai attiecībā uz konkrētiem mērķiem saistībā ar augsnes ielabošanu;
- e) produktiem, kas minēti 1. punkta c) un d) apakšpunktā, piemēro šādus noteikumus:
- i) tie ir vajadzīgi, lai uzturētu dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un dzīvotspēju un veicinātu piemērotu barošanu, kas atbilst attiecīgo sugu fizioloģiskām un etoloģiskām vajadzībām, vai arī, neizmantojot šādas vielas, būtu neiespējams ražot vai glabāt šādu barību;
 - ii) minerālas izcelsmes barībai, mikroelementiem, vitamīniem vai provitamīniem ir dabīga izcelsme. Ja šādas vielas nav pieejamas, bioloģiskajā ražošanā var atļaut izmantot ķīmiski skaidri noteiktas analogiskas vielas.
3. a) Komisija saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā minēto procedūru var paredzēt noteikumus un ierobežojumus saistībā ar lauksaimniecības produktiem, kam izmanto 1. punktā minētos produktus un vielas, lietošanas metodi, devu, lietošanas termiņu un saskari ar lauksaimniecības produktiem un, vajadzības gadījumā, pieņemt lēmumu par šo produktu un vielu svītrosānu;
- b) ja dalībvalsts uzskata, ka produkts vai viela būtu jāiekļauj 1. punktā minētajā sarakstā vai jāsvītros no tā vai ka būtu jāgroza a) punktā minētās lietošanas specifikācijas, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka dokumentāciju par iekļaušanas, svītrosānas vai grozīšanas iemesliem oficiāli nosūta Komisijai un dalībvalstīm.
- Grozīšanas vai svītrosānas pieprasījumus un attiecīgos lēmumus publicē;
- c) produktus un vielas, ko pirms šīs regulas pieņemšanas izmantoja mērķiem, kuri atbilst šā panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem, var turpināt izmantot pēc minētās pieņemšanas. Komisija jebkurā gadījumā var saskaņā ar 37. panta 2. punktu svītrot šādus produktus vai vielas.
4. Dalībvalstis var savā teritorijā reglamentēt produktu un vielu lietošanu bioloģiskajā lauksaimniecībā mērķiem, kas nav 1. punktā minētie mērķi, ja to lietošana atbilst II sadaļā noteiktajiem mērķiem un principiem un šā panta 2. punktā izklāstītajiem vispārējiem un īpašajiem kritērijiem, un tiktāl, ciktāl tas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par šādiem valsts noteikumiem.
5. Ņemot vērā II sadaļā noteiktos mērķus un principus un šajā pantā paredzētos vispārējos kritērijus, bioloģiskajā lauksaimniecībā ir atļauts izmantot produktus un vielas, kas nepieder 1. līdz 4. punktā minētajām kategorijām.

17. pants

Pāreja

1. Attiecībā uz lauku saimniecību, kurā uzsāk bioloģisko ražošanu, piemēro šādus noteikumus:
- a) pārejas periods sākas, agrākais, tad, kad uzņēmējs ir paziņojis kompetentajai iestādei par savu darbību un saskaņā ar 28. panta 1. punktu piemērojis savai saimniecībai kontroles sistēmu;
 - b) pārejas periodā piemēro visus šīs regulas noteikumus;
 - c) nosaka īpašus pārejas periodus katram augkopības vai lopkopības veidam;
 - d) saimniecībās vai vienībās, kurās daļēji veic bioloģisko ražošanu un daļēji – pāreju uz bioloģisko ražošanu, uzņēmējs nošķir bioloģiskās ražošanas produktus un pārejas produktus, nošķir dzīvniekus vai tur tos viegli nošķiramus, kā arī pienācīgi dokumentē nošķiršanu;
 - e) lai noteiktu iepriekšminēto pārejas periodu, var ņemt vērā periodu, kas ir tieši pirms pārejas perioda sākuma dienas, ja vien sakrīt noteikti apstākļi;
 - f) dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kas ražoti c) apakšpunktā minētajā pārejas periodā, netirgo ar 23. un 24. pantā minētajām norādēm produktu marķēšanai un reklāmai.

2. Pasākumus un nosacījumus, kas vajadzīgi šā panta īstenošanai, un jo īpaši 1. punkta c) līdz f) apakšpunktā minētos periodus, nosaka saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. NODAĻA

Pārstrādātas barības ražošana

18. pants

Vispārējie noteikumi pārstrādātas barības ražošanai

1. Pārstrādātas bioloģiskās barības ražošana notiek nošķirti laikā vai telpā no citas pārstrādātās barības ražošanas.

2. Bioloģiskās barības sastāvdaļas vai pārejas ražošanas barības sastāvdaļas neiekļauj bioloģiska barības produkta sastāvā vienlaikus ar tādām pašām nebioloģiskām barības sastāvdaļām.

3. Barības sastāvdaļas, ko izmanto vai pārstrādā bioloģiskajā ražošanā, nav apstrādātas ar ķīmiski sintezēto organisko šķīdinātāju palīdzību.

4. Neizmanto vielas vai paņēmienus, kas atjauno bioloģiskās barības pārstrādes un glabāšanas laikā zaudētās īpašības vai kas labo šo produktu pārstrādē pieļautās kļūdas, vai kā citādi var būt maldinoši attiecībā uz šo produktu patieso izcelsmi.

5. Pasākumus un nosacījumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. NODAĻA

Pārstrādātas pārtikas ražošana

19. pants

Vispārējie noteikumi pārstrādātas pārtikas ražošanai

1. Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas gatavošanu veic laikā vai telpā nošķirti no nebioloģiskiem produktiem.

2. Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas gatavošanai piemēro šādus nosacījumus:

a) produktu ražo galvenokārt no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām; lai noteiktu, vai produkts ražots galvenokārt no lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļām, neņem vērā pievienoto ūdeni un vārāmo sāli;

b) pārtikas produktos, kas paredzēti īpaša uztura vajadzībām, pārtikas piedevas, pārstrādes palīgvielās, aromatizētājus, ūdeni, sāli, mikroorganismu un fermentu preparātus, minerālvielas, mikroelementus, vitamīnus, kā arī

aminoskābes un citas mikrouzturvielas izmanto vienīgi tad, ja tās saskaņā ar 21. pantu ir apstiprinātas lietošanai bioloģiskajā ražošanā atbilstīgi;

c) lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas, kas nav ražotas bioloģiskajā ražošanā, drīkst izmantot vienīgi tad, ja tās saskaņā ar 21. pantu ir apstiprinātas izmantošanai bioloģiskajā ražošanā vai ja dalībvalsts tās ir provizoriski apstiprinājusi;

d) bioloģisku sastāvdaļu neizmanto vienlaikus ar tādu pašu nebioloģisku sastāvdaļu vai pārejas sastāvdaļu;

e) pārtikā, kas ražota no pārejas kultūrām, var būt tikai viena lauksaimnieciskas izcelsmes kultūras sastāvdaļa.

3. Neizmanto vielas vai paņēmienus, kas atjauno bioloģiskās pārtikas pārstrādes un glabāšanas laikā zaudētās īpašības vai kas labo šo produktu pārstrādē pieļautās kļūdas, vai kā citādi var būt maldinoši attiecībā uz šo produktu patieso izcelsmi.

Pasākumus, kas vajadzīgi šajā pantā paredzēto ražošanas noteikumu īstenošanai, un jo īpaši attiecībā uz pārstrādes metodēm un 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem dalībvalstu sniegtai provizoriskai atļaujai, pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Vispārējie noteikumi bioloģiskā rauga ražošanai

1. Bioloģiskā rauga ražošanai izmanto vienīgi bioloģiski ražotus substrātus. Citus produktus un vielas drīkst izmantot vienīgi tad, ja tās saskaņā ar 21. pantu ir apstiprinātas izmantošanai bioloģiskajā ražošanā.

2. Bioloģiskās pārtikas vai barības sastāvā vienlaikus neizmanto bioloģisko raugu un nebioloģisko raugu.

3. Sīki izstrādātus ražošanas noteikumus var pieņemt saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

21. pants

Kritēriji dažu produktu un vielu izmantošanai pārstrādē

1. Piešķirot atļauju produktus un vielas izmantot bioloģiskajā ražošanā un tos iekļaujot ierobežotajā sarakstā, kā minēts 19. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā, ievēro II sadaļā noteiktos mērķus un principus, kā arī šādus kritērijus, ko izvērtē kopumā:

i) nav pieejamas alternatīvas, kas apstiprinātas saskaņā ar šo nodaļu;

ii) tos neizmantojot, būtu neiespējami ražot vai saglabāt pārtiku vai izpildīt uztura prasības, kas noteiktas, pamatojoties uz Kopienas tiesību aktiem.

Turklāt produkti un vielas, kas minēti 19. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir atrodami dabā, un tie var būt apstrādāti vienīgi mehāniskā, fiziskā, bioloģiskā, fermentatīvā vai mikrobioloģiskā procesā, izņemot gadījumus, ja šādi produkti un vielas no šādiem avotiem nav tirgū pieejami pietiekama daudzumā vai kvalitātē.

2. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par produktu un vielu atļaušanu un to iekļaušanu 1. punktā minētajā ierobežotajā sarakstā un paredz to īpašus izmantošanas nosacījumus un ierobežojumus, kā arī vajadzības gadījumā, pieņem lēmumu par produktu svītrosānu.

Ja dalībvalsts uzskata, ka produkts vai viela būtu jāiekļauj minētajos sarakstos vai jāsvītrot no 1. punktā minētā saraksta vai ka būtu jāgroza šajā apakšpunktā minētā lietošana, dalībvalsts nodrošina, ka dokumentāciju par šādas iekļaušanas, svītrosānas vai grozījumu iemesliem oficiāli nosūta Komisijai un dalībvalstīm.

Grozīšanas vai svītrosānas pieprasījumus un attiecīgos lēmumus publicē.

Produktus un vielas, ko izmantoja pirms šīs regulas pieņemšanas un uz ko attiecas 19. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts, var turpināt izmantot pēc minētās pieņemšanas. Komisija jebkurā gadījumā var saskaņā ar 37. panta 2. punktu svītrot šādus produktus un vielas.

5. NODAĻA

Elastīgums

22. pants

Izņēmuma ražošanas noteikumi

1. Ievērojot šā panta 2. punktā izklāstītos nosacījumus un II sadaļā noteiktos mērķus un principus, Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru var paredzēt izņēmumu piešķiršanu attiecībā uz 1.–4. nodaļā paredzētajiem ražošanas noteikumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētos izņēmumus piemēro minimāli un, vajadzības gadījumā, ierobežotu laiku, un tos var piešķirt vienīgi šādos gadījumos:

- ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas sākšanu vai turpināšanu saimniecībās ar klimatiskiem, ģeogrāfiskiem vai strukturāliem ierobežojumiem;
- ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu barības, sēkļu un veģetatīvās pavairošanas materiāla, dzīvu dzīvnieku un citu

saimniecības resursu piegādi, ja tirgū nav pieejami šādi bioloģiskie resursi;

- ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu piegādi, ja vien tirgū nav pieejamas šādas sastāvdaļas, kas iegūtas bioloģiskajā lauksaimniecībā;
 - ja tie ir nepieciešami, lai atrisinātu īpašas problēmas saistībā ar bioloģiskās lopkopības pārvaldību;
 - ja tie ir nepieciešami saistībā ar īpašiem produktiem un vielām 19. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā pārstrādē, lai nodrošinātu vispārārtzītu pārtikas produktu ražošanu bioloģiskā veidā;
 - ja ir nepieciešami pagaidu pasākumi bioloģiskās ražošanas turpināšanai vai atsākšanai katastrofas gadījumā;
 - ja jāizmanto pārtikas piedevas un citas vielas, kā izklāstīts 19. panta 2. punkta b) apakšpunktā, vai barības piedevas un citas vielas, kā izklāstīts 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un ja šādas vielas nav pieejamas tirgū citādi, kā vien ražotas ar ĢMO;
 - ja, pamatojoties uz Kopienas vai valsts tiesību aktiem, jāizmanto pārtikas piedevas un citas vielas, kā izklāstīts 19. panta 2. punkta b) apakšpunktā, vai barības piedevas, kā izklāstīts 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā.
3. Saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var izstrādāt īpašus nosacījumus 1. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanai.

IV SADAĻA

MARĶĒŠANA

23. pants

Tādu terminu lietošana, kas norāda uz bioloģisko ražošanu

1. Šīs regulas nolūkā par produktu, kura marķējumā, reklāmā vai tirdzniecības dokumentos ir norādes par bioloģiskās ražošanas metodēm, uzskata tādu produktu, kura sastāvdaļas vai barība ir aprakstīta ar terminiem, kas patērētājam liek domāt, ka tā sastāvdaļas vai barība ir iegūta saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Īpaši pielikumā uzskaitītos terminus, kā arī to atvasinājumus vai deminutīvus, piemēram, "bio" un "eko", var izmantot visā Kopienā un jebkurā Kopienas valodā, atsevišķi vai saistīti, tādu produktu marķēšanai un reklamēšanai, kuri atbilst šīs regulas prasībām.

Dzīvu vai neapstrādātu lauksaimniecības produktu marķējumā vai reklāmā terminus, kas norāda bioloģiskās ražošanas metodi, var lietot vienīgi tad, ja turklāt visas šā produkta sastāvdaļas arī ir ražotas saskaņā ar šajā regulā noteiktajām prasībām.

2. Šā panta 1. punktā minētos terminus nekur Kopienā un nevienā Kopienas valodā neizmanto tādu produktu marķējumā, reklāmā un tirdzniecības dokumentos, kuri neatbilst saskaņā ar šo regulu noteiktām prasībām, izņemot gadījumus, kad šos terminus attiecina uz produktiem, kas nav pārtikas vai barības produkti, vai kad šo terminu izmantojums viennozīmīgi nav saistīts ar bioloģisko ražošanu.

Tāpat neizmanto tādus terminus, tostarp terminus preču zīmēs, un praksi, kas – izmantoti marķējumā vai reklāmā – var maldināt patērētāju vai lietotāju, liekot domāt, ka produkts vai tā sastāvdaļas atbilst saskaņā ar šo regulu noteiktām prasībām.

3. Šā panta 1. punktā minētos terminus neizmanto produktiem, kuru marķējumā vai reklāmā saskaņā ar Kopienas noteikumiem ir jānorāda, ka tie satur ĢMO, sastāv no ĢMO vai ir ražoti no ĢMO.

4. Attiecībā uz pārstrādātu pārtiku 1. punktā minētos terminus var lietot:

- a) komercnosaukumā, ja:
 - i) pārstrādātā pārtika atbilst 19. pantam;
 - ii) vismaz 95 % (pēc svara) no tās lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām ir ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā;
- b) vienīgi sastāvdaļu sarakstos, ja pārtika atbilst 19. panta 1. punktam, 19. panta 2. punkta a), b) un d) apakšpunktam;
- c) sastāvdaļu sarakstā un tajā pašā vizuālajā laukā kā komercnosaukums, ja:
 - i) galvenā sastāvdaļa ir medījuma vai zvejas produkti;
 - ii) tajā ir citas lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļas, kas visas ir ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā;
 - iii) pārtika atbilst 19. panta 1. punktam, 19. panta 2. punkta a), b) un d) apakšpunktam.

Sastāvdaļu sarakstā jānorāda, kuras sastāvdaļas ir ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā.

Ja piemēro šā punkta b) un c) apakšpunktu, atsaucies uz bioloģiskās ražošanas metodi var norādīt vienīgi saistībā ar bioloģiskām sastāvdaļām, un sastāvdaļu sarakstā iekļauj norādi par kopējo bioloģiskā lauksaimniecībā ražoto sastāvdaļu proporciju attiecībā pret lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļu kopējo apjomu.

Termini un iepriekšējā daļā minētā proporcijas norāde ir tādā pašā krāsā un tādā pašā izmēra un veida burtiem kā pārējās norādes sastāvdaļu sarakstā.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam.

6. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru var pielāgot pielikumā uzskaitīto terminu sarakstu.

24. pants

Obligātās norādes

1. Lietojot 23. panta 1. punktā minētos terminus:
 - a) marķējumā norāda arī 27. panta 10. punktā minēto kodu kontroles iestādei vai kontroles organizācijai, kura kontrolē uzņēmēju, kas ir veicis pēdējo ražošanu vai sagatavošanu;
 - b) attiecībā uz fasētu pārtiku uz iepakojuma norāda arī 25. panta 1. punktā minēto Kopienas logotipu;
 - c) izmantojot Kopienas logotipu, tajā pašā logotipa vizuālajā laukā ir arī norāde par vietu, kur ražoti produkta sastāvā esošie lauksaimniecības izejmateriāli, un minētā norāde ir attiecīgi vienā no šādiem veidiem:
 - “Lauksaimniecība ES” – lauksaimniecības izejmateriāli ir audzēti ES,
 - “Lauksaimniecība ārpus ES” – lauksaimniecības izejmateriāli ir audzēti trešās valstīs,
 - “Lauksaimniecība ES/ārpus ES” – daļa lauksaimniecības izejmateriālu ir audzēti ES, un daļa – trešā valstī.

Iepriekšminēto norādi “ES” vai “ārpus ES” var aizstāt vai papildināt ar valsts nosaukumu, ja visi lauksaimniecības izejmateriāli, kas ir produkta sastāvā, ir audzēti attiecīgajā valstī.

Saistībā ar iepriekšminēto norādi “ES” vai “ārpus ES” var neņemt vērā pēc svara nelielus sastāvdaļu daudzumus, ja kopējais vērā neņemto sastāvdaļu daudzums nepārsniedz 2 % no lauksaimnieciskās izcelsmes izejmateriālu kopējā daudzuma pēc svara.

Iepriekšminētā norāde “ES” vai “ārpus ES” nav tādā krāsā, tādā izmēra un veida burtiem, kas ir vairāk pamanāmi nekā produkta komercnosaukums.

Šīs regulas 25. panta 1. punktā minētā Kopienas logotipa un šā apakšpunkta pirmajā daļā minētās norādes izmantošana nav obligāta produktiem, kas importēti no trešām valstīm. Tomēr, ja marķējumā ir 25. panta 1. punktā minētais Kopienas logotips, marķējumā ir arī šā apakšpunkta pirmajā daļā minētā norāde.

2. Šā panta 1. punktā minētajām norādēm jābūt izvietotām labi redzamā vietā, lai tās būtu viegli pamanāmas, skaidri salasāmas un neizdzēšamas.

3. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka īpašus kritērijus attiecībā uz 1. punkta a) un c) apakšpunktā uzskaitīto norāžu izskatu, saturu un izmēriem.

25. pants

Bioloģiskās ražošanas logotipi

1. Kopienas bioloģiskās ražošanas logotipu var izmantot, lai marķētu, noformētu un reklamētu produktus, kas atbilst saskaņā ar šo regulu noteiktām prasībām.

Kopienas logotipu neizmanto pārejas produktiem un pārtikai, kā minēts 23. panta 4. punkta b) un c) apakšpunktā.

2. Valsts un privāts logotipus var izmantot, lai marķētu, noformētu un reklamētu produktus, kas atbilst saskaņā ar šo regulu noteiktām prasībām.

3. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka īpašus kritērijus attiecībā uz Kopienas logotipa izskatu, saturu, izmēru un dizainu.

26. pants

Īpašas prasības attiecībā uz marķējumu

Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā īpašas prasības attiecībā uz marķējumu un sastāvu, ko piemēro:

- a) bioloģiskajai barībai;
- b) augu izcelsmes pārejas produktiem;
- c) veģetatīvās pavairošanas materiālam un sēklām ražošanas vajadzībām.

V SADAĻA

KONTROLES PASĀKUMI

27. pants

Kontroles sistēma

1. Dalībvalstis izveido kontroles sistēmu un norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 ir atbildīgas par kontroli attiecībā uz šajā regulā noteiktajiem pienākumiem.

2. Papildus Regulā (EK) Nr. 882/2004 paredzētajiem nosacījumiem saskaņā ar šo regulu izveidotā kontroles sistēma ietver vismaz to piesardzības un kontroles pasākumu piemērošanu, kurus Komisija pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Saistībā ar šo regulu kontroles veidu un biežumu nosaka, veicot riska izvērtēšanu attiecībā uz iespēju, ka saistībā ar šajā

regulā noteiktajām prasībām var rasties neatbilstības un pārkāpumi. Jebkurā gadījumā visiem uzņēmējiem, izņemot vairumtirgotājus, kuri tirgo vienīgi fasētus produktus, un uzņēmējus, kuri pārdod galapatērētājam vai lietotājam, kā izklāstīts 28. panta 2. punktā, veic atbilstības pārbaudi vismaz reizi gadā.

4. Kompetentā iestāde var:

a) uzticēt savas kontroles pilnvaras vienai vai vairākām kontroles iestādēm. Kontroles iestādes nodrošina pietiekamu objektivitāti un taisnīgumu, un tām ir kvalificēts personāls un resursi, kas nepieciešami to uzdevumu veikšanai;

b) deleģēt kontroles pienākumus vienai vai vairākām kontroles organizācijām. Šajā gadījumā dalībvalstis nozīmē iestādes, kas būtu atbildīgas par šādu organizāciju apstiprināšanu un uzraudzību.

5. Kompetentā iestāde var nodot kontroles pienākumus konkrētai kontroles organizācijai vienīgi tadā gadījumā, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 882/2004 5. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi, un jo īpaši ja:

a) ir precīzi norādīti uzdevumi, ko kontroles organizācija drīkst veikt, kā arī to veikšanas nosacījumi;

b) ir pierādījumi par to, ka kontroles organizācija:

i) ir nodrošināta ar tai nodoto pienākumu izpildei nepieciešamajām zināšanām un pieredzi, iekārtām un infrastruktūru;

ii) ir nodrošināta ar pietiekamu skaitu atbilstīgi kvalificētu un pieredzējušu darbinieku; un

iii) ir taisnīga un nav iesaistīta nekādā interešu konfliktā attiecībā uz tai deleģēto uzdevumu izpildi;

c) kontroles organizācija ir akreditēta atbilstīgi Eiropas standarta EN 45011 visjaunākajai versijai, kas paziņota, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*, vai ISO norādījumiem Nr. 65 (Vispārējās prasības organizācijām, kas nodarbojas ar ražojumu sertifikācijas sistēmām), un to ir apstiprinājušas kompetentās iestādes;

d) kontroles organizācija regulāri un pēc kompetentās iestādes lūguma ziņo par veiktās kontroles rezultātiem kompetentajai iestādei. Ja kontroles rezultātā konstatē neatbilstības vai neatbilstības iespējamību, kontroles organizācija par to nekavējoties informē kompetento iestādi;

e) starp deleģējošo kompetento iestādi un kontroles organizāciju pastāv efektīva koordinācija.

6. Papildus 5. punkta noteikumiem kompetentā iestāde, apstiprinot kontroles organizāciju, ņem vērā šādus kritērijus:

- a) piemērojamo standarta kontroles procedūru, kura ietver to kontroles un piesardzības pasākumu sīku aprakstu, ko organizācija apņemas piemērot uzņēmējiem, kurus tā kontrolēs;
- b) pasākumus, ko kontroles organizācija plāno piemērot, ja tiek konstatētas neatbilstības un/vai pārkāpumi.

7. Kompetentās iestādes nedrīkst deleģēt kontroles organizācijām šādus pienākumus:

- a) citu kontroles organizāciju uzraudzību un revīziju;
- b) kompetenci piešķirt izņēmumus, kā minēts 22. pantā, izņemot gadījumus, kad tas ir paredzēts īpašos nosacījumos, ko Komisija paredzējusi saskaņā ar 22. panta 3. punktu.

8. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 5. panta 3. punktu kompetentās iestādes, kas kontroles pienākumus deleģē kontroles organizācijām, pēc vajadzības rīko kontroles organizāciju revīzijas vai inspekcijas. Ja revīzijas vai inspekcijas rezultātā konstatē, ka šīs organizācijas nav pienācīgi pildījušas tām deleģētos pienākumus, deleģējošā kompetentā iestāde var atsaukt deleģētās pilnvaras. Kompetentā iestāde nekavējoties atsaukt deleģētās pilnvaras, ja kontroles organizācija neveic atbilstīgas un savlaicīgas korektīvas darbības.

9. Papildus 8. punktam kompetentā iestāde:

- a) nodrošina, ka kontroles organizācijas veiktās kontroles ir objektīvas un neatkarīgas;
- b) izskata kontroles efektivitāti;
- c) ņem vērā jebkuras neatbilstības vai pārkāpumus un piemērotos korektīvos pasākumus;
- d) atsauc organizācijas pilnvaras, ja tā nespēj pildīt a) un b) apakšpunktā minētās prasības vai ja tā vairs neatbilst 5., 6. punktā norādītajiem kritērijiem vai arī nepilda 11., 12. un 14. punktā noteiktās prasības.

10. Dalībvalstis piešķir koda numuru katrai kontroles iestādei vai kontroles organizācijai, kas veic kontroles uzdevumus, kā minēts 4. punktā.

11. Kontroles iestāde un kontroles organizācijas dod iespēju kompetentajām iestādēm iekļūt to birojos un telpās, kā arī sniedz jebkādu informāciju un palīdzību, ko kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu to pienākumu pildīšanai saskaņā ar šo pantu.

12. Kontroles iestādes un kontroles organizācijas nodrošina, ka uzņēmējiem, kurus tā kontrolē, piemēro vismaz 2. punktā minētos piesardzības un kontroles pasākumus.

13. Dalībvalstis nodrošina, ka izveidotā kontroles sistēma ļauj izsekot katram produktam ikvienā ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas stadijā, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 18. pantā, jo īpaši nolūkā patērētājiem garantēt to, ka bioloģiskie produkti ir ražoti atbilstīgi šajā regulā izklāstītajām prasībām.

14. Vēlākais līdz katra gada 31. janvārim kontroles iestādes un kontroles organizācijas iesniedz kompetentajām iestādēm to uzņēmēju sarakstu, kuri iepriekšējā gada 31. decembrī bija to kontrolē. Ziņojumu par iepriekšējā gadā veiktajām kontroles darbībām sagatavo līdz katra gada 31. martam.

28. pants

Pievienošanās kontroles sistēmai

1. Ikviens uzņēmējs, kas ražo, gatavo, uzglabā vai importē no trešām valstīm produktus 1. panta 2. punkta nozīmē vai laiž šādus produktus tirgū, pirms jebkādu produktu laist tirgū kā bioloģisku produktu vai pārejas produktu:

- a) paziņo par darbību tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā šī darbība tiek veikta;
- b) iekļauj savu uzņēmumu 27. pantā minētajā kontroles sistēmā.

Šā punkta pirmā daļa attiecas arī uz eksportētājiem, kas eksportē produktus, kuri ražoti atbilstīgi šajā regulā paredzētajiem ražošanas noteikumiem.

Ja uzņēmējs kādu darbību veikšanu ar līgumu nodod trešai personai, uz attiecīgo uzņēmēju tomēr attiecas a) un b) apakšpunktā minētās prasības, un uz minētajām darbībām attiecas kontroles sistēma.

2. Dalībvalstis var atbrīvot no saistībām šā panta piemērošanā uzņēmējus, kuri tieši pārdod produktus galapatērētājam vai lietotājam, ja viņi paši neražo, negatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanu) vai neimportē šādus produktus no trešās valsts, vai nav šo darbību veikšanu ar līgumu nodevuši trešām personām.

3. Dalībvalstis norīko iestādi vai apstiprina organizāciju, kurai nosūta šos paziņojumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ikvienam uzņēmējam, kas izpilda šīs regulas noteikumus un maksā samērīgu samaksu, lai palīdzētu segt kontroles izdevumus, ir tiesības būt iekļautam kontroles sistēmā.

5. Kontroles iestādes un kontroles organizācijas uztur atjauninātu sarakstu ar to uzņēmēju nosaukumiem un adresēm, kurus tās kontrolē. Sarakstu dara pieejamu ieinteresētajām personām.

6. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas noteikumus, tajos paredzot paziņošanas kārtību un 1. punktā minēto iesniegšanas procedūru, jo īpaši attiecībā uz informāciju, kas ietverta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā paziņojumā.

29. pants

Dokumentāri pierādījumi

1. Šīs regulas 27. panta 4. punktā minētās kontroles iestādes un kontroles organizācijas sniedz dokumentārus pierādījumus ikvienam uzņēmējam, ko tās kontrolē un kas savā darbības jomā izpilda šajā regulā paredzētās prasības. Dokumentārie pierādījumi vismaz ļauj identificēt uzņēmēju un produktu veidu vai klāstu, kā arī derīguma termiņu.

2. Uzņēmējs pārbauda savu piegādātāju dokumentāros pierādījumus.

3. Šā panta 1. punktā minēto dokumentāro pierādījumu veidu nosaka saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā elektroniskas sertificēšanas priekšrocības.

30. pants

Pasākumi neatbilstību un pārkāpumu gadījumā

1. Ja konstatēts, ka noticis pārkāpums attiecībā uz šajā regulā paredzēto prasību ievērošanu, kontroles iestāde vai kontroles organizācija nodrošina, lai visas pārkāpuma skartās produktu sērijas vai produktu marķējumā vai reklāmā netiktu izdarīta atsauce uz bioloģiskās ražošanas metodi, ja tas būtu samērā ar neievērotās prasības nozīmīgumu, pārkāpuma būtību un konkrētajiem apstākļiem.

Ja konstatēts smags pārkāpums vai pārkāpums ar ilgstošām sekām, tad uz laiku, par ko vienojas ar dalībvalsts kompetento iestādi, kontroles iestāde vai kontroles organizācija aizliedz attiecīgajam uzņēmējam tirgot produktus, kuru marķējumā vai reklāmā ir atsauce uz bioloģiskās ražošanas metodi.

2. Informāciju par neatbilstību vai pārkāpumu gadījumiem, kas ietekmē produktu bioloģisko statusu, attiecīgās kontroles organizācijas, kontroles iestādes, kompetentās iestādes un dalībvalstis paziņo cita citai un, vajadzības gadījumā, Komisijai.

Paziņošanas līmenis ir atkarīgs no konstatētās neatbilstības vai pārkāpuma smaguma un apjoma.

Komisija var saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt instrukcijas attiecībā uz šādas paziņošanas formu un kārtību.

31. pants

Informācijas apmaiņa

Pēc pieprasījuma, kas pienācīgi pamatots ar nepieciešamību nodrošināt to, ka produkts ražots saskaņā ar šo regulu, kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles organizācijas savstarpēji apmainās ar attiecīgo informāciju par veiktās kontroles rezultātiem. Tās var sniegt šādu informāciju arī pēc savas iniciatīvas.

VI SADAĻA

TIRDZNICĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

32. pants

Atbilstīgu produktu imports

1. No trešām valstīm importētus produktus var laist Kopienas tirgū kā bioloģiskus produktus, ja:

- a) produkts atbilst II, III un IV sadaļā izklāstītajiem noteikumiem un īstenošanas noteikumiem, kas ietekmē attiecīgā produkta ražošanu un pieņemti saskaņā ar šo regulu;
- b) visus uzņēmējus, izņemot eksportētājus, pārbauda kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kas atzīta saskaņā ar 2. punktu;
- c) attiecīgie uzņēmēji jebkurā laikā spēj sniegt importētājiem vai attiecīgās valsts iestādēm 29. pantā minētos dokumentāros pierādījumus, kuri ļauj identificēt uzņēmēju, kas veicis pēdējo darbību, un pārbaudīt, vai attiecīgais uzņēmējs ir ievērojis šā punkta a) un b) apakšpunktu, un kuras izsniegusi b) apakšpunktā minētā kontroles iestāde vai kontroles organizācija.

2. Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru atzīst šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās kontroles iestādes un kontroles organizācijas, tostarp 27. pantā minētās kontroles iestādes un kontroles organizācijas, kuru kompetencē ir veikt kontroles un izdot šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos dokumentāros pierādījumus trešās valstīs, un izveido šādu kontroles iestāžu un kontroles organizāciju sarakstu.

Kontroles organizācijas tiek akreditētas atbilstīgi Eiropas standarta EN 45011 visjaunākajai versijai, kas paziņota, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*, vai ISO norādījumiem Nr. 65 (Vispārējās prasības organizācijām, kas nodarbojas ar ražojumu sertifikācijas sistēmām). Akreditācijas iestāde regulāri izvērtē kontroles organizācijas uz vietas, uzrauga un veic to darbības atkārtotu daudzgadu izvērtēšanu.

Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija aicina kontroles organizāciju vai iestādi sniegt visu nepieciešamo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt

ražošanas noteikumus un kontroles darbības, ko trešā valstī veic attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles organizācija.

Atzītās kontroles organizācijas vai kontroles iestādes nodrošina akreditācijas iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kompetentās iestādes sagatavotos izvērtējuma ziņojumus par regulāru uz vietas veiktu izvērtēšanu, uzraudzību un to darbības atkārtotu daudzgadu izvērtēšanu.

Pamatojoties uz izvērtējuma ziņojumiem, Komisija, kam palīdz dalībvalstis, nodrošina atzīto kontroles organizāciju un kontroles iestāžu pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to atzīšanu. Uzraudzības būtību nosaka, pamatojoties uz riska izvērtējumu attiecībā uz iespēju, ka saistībā ar šajā regulā izklāstītajiem vai saskaņā ar šo regulu pieņemtajiem noteikumiem var rasties neatbilstības vai pārkāpumi.

33. pants

Tādu produktu imports, kam ir līdzvērtīgas garantijas

1. No trešām valstīm importētus produktus var arī laist Kopienas tirgū kā bioloģiski ražotus produktus, ja:

- a) produkts ir ražots saskaņā ar ražošanas noteikumiem, kas līdzvērtīgi III un IV sadaļā minētajiem;
- b) uzņēmējiem ir piemēroti kontroles pasākumi, kam ir V sadaļā minētajiem kontroles pasākumiem līdzvērtīga iedarbība un kas ir piemēroti pastāvīgi un efektīvi;
- c) uzņēmēji visos ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmos trešā valstī savas darbības ir iekļāvuši kontroles sistēmā, kas atzīta saskaņā ar 2. punktu, vai arī tās kontrolē kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kas atzīta saskaņā ar 3. punktu;
- d) produktam ir piešķirts inspekcijas sertifikāts, kuru izdevušas kompetentās iestādes, kontroles iestādes vai kontroles organizācijas trešā valstī, kas atzīta saskaņā ar 2. punktu, vai kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kas atzīta saskaņā ar 3. punktu, un kurš apliecina, ka produkts atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Šajā apakšpunktā minētā sertifikāta oriģinālu kopā ar precēm nosūta pirmajam saņēmējam; pēc tam importētājam sertifikāts ir jāglabā vismaz divus gadus, lai tas būtu pieejams kontroles iestādei vai kontroles organizācijai.

2. Komisija var saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru atzīt trešās valstis, kuru ražošanas sistēma atbilst principiem un ražošanas noteikumiem, kas ir līdzvērtīgi II, III un IV sadaļā paredzētajiem, un kuru kontroles pasākumu efektivitāte ir līdzvērtīga V sadaļā paredzēto pasākumu efektivitātei, un

izveidot šādu valstu sarakstu. Līdzvērtīguma izvērtējumā ņem vērā *Codex Alimentarius* pamatnostādnes CAC/GL 32.

Izskatot atzīšanas lūgumus, Komisija aicina trešo valsti sniegt visu vajadzīgo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt attiecīgās trešās valsts ražošanas noteikumus un kontroles pasākumus.

Līdz katra gada 31. martam atzītās trešās valstis nosūta Komisijai kopsavilkuma gada ziņojumu par attiecīgajā trešā valstī ieviesto kontroles pasākumu īstenošanu un izpildi.

Pamatojoties uz šiem gada ziņojumiem, Komisija, kam palīdz dalībvalstis, nodrošina atzīto trešo valstu pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to atzīšanu. Uzraudzības būtību nosaka, pamatojoties uz izvērtējumu par to, cik iespējama ir neatbilstība šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem vai to pārkāpumi.

3. Attiecībā uz produktiem, kas nav importēti saskaņā ar 32. pantu un nav importēti no trešās valsts, kas atzīta saskaņā ar šā panta 2. punktu, Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru var atzīt kontroles iestādes un kontroles organizācijas, tostarp kontroles iestādes un kontroles organizācijas, kā minēts 27. pantā, kas šā panta 1. punkta nolūkā trešās valstīs ir kompetentas veikt kontroles un izdot sertifikātus, un sagatavot tādu kontroles organizāciju un kontroles iestāžu sarakstu. Līdzvērtīguma izvērtējumā ņem vērā *Codex Alimentarius* pamatnostādnes CAC/GL 32.

Komisija izskata katru atzīšanas pieprasījumu, ko iesniedz kontroles iestāde vai kontroles organizācija trešā valstī.

Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija aicina kontroles iestādi vai kontroles organizāciju sniegt visu vajadzīgo informāciju. Kompetenta iestāde regulāri veic kontroles organizācijas vai kontroles iestādes izvērtēšanu uz vietas, uzraudzību un tās darbības atkārtotu daudzgadu izvērtēšanu. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt ražošanas noteikumus un kontroles pasākumus, ko trešā valstī veic attiecīgā kontroles iestāde vai kontroles organizācija.

Atzītās kontroles organizācijas vai kontroles iestādes nodrošina akreditācijas iestādes vai, attiecīgā gadījumā, kompetentās iestādes sagatavotos izvērtējuma ziņojumus par regulāru uz vietas veiktu izvērtēšanu, uzraudzību un to darbības atkārtotu daudzgadu izvērtēšanu.

Pamatojoties uz izvērtējuma ziņojumiem, Komisija, kam palīdz dalībvalstis, nodrošina atzīto kontroles iestāžu un kontroles organizāciju pienācīgu uzraudzību, regulāri pārskatot to atzīšanu. Uzraudzības būtību nosaka, pamatojoties uz riska izvērtējumu attiecībā uz iespēju, ka saistībā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem var rasties neatbilstības vai pārkāpumi.

VII SADAĻA

38. pants

NOBEIGUMA UN PĀREJAS NOTEIKUMI

Īstenošanas noteikumi

34. pants

Bioloģiski ražotu produktu brīva aprīte

1. Kompetentās iestādes, kontroles iestādes un kontroles organizācijas nedrīkst aizliegt vai ierobežot tādu bioloģiski ražotu produktu tirdzniecību, ko kontrolē cita kontroles iestāde vai kontroles organizācija, kas atrodas citā dalībvalstī, ciktāl šie produkti atbilst šīs regulas prasībām, ja iemesls attiecas uz ražošanas metodi, marķējumu vai šīs metodes norādes noformējumu. Konkrēti nevar noteikt papildu kontroles vai finansiālas maksas, kas nav paredzētas šīs regulas V sadaļā.

2. Dalībvalstis drīkst savā teritorijā bioloģiskajai augkopībai un lopkopībai piemērot stingrākus noteikumus, ja šos noteikumus piemēro arī nebioloģiskai ražošanai, un ar nosacījumu, ka šie noteikumi atbilst Kopienas tiesību aktiem un neaizliedz vai neierobežo tādu bioloģisko produktu tirdzniecību, kuri ražoti ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas.

35. pants

Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis regulāri sniedz Komisijai šādu informāciju:

- kompetento iestāžu nosaukumus un adreses, un vajadzības gadījumā to koda numurus un atbilstības zīmes;
- kontroles iestāžu un organizāciju sarakstu un to koda numurus, un vajadzības gadījumā to atbilstības zīmes. Komisija regulāri publicē kontroles iestāžu un organizāciju sarakstu.

36. pants

Statistikas dati

Dalībvalstis sniedz Komisijai to statistikas informāciju, kas vajadzīga šīs regulas īstenošanai un paveiktā darba kontrolei. Statistikas informāciju definē saskaņā ar Kopienas statistikas programmu.

37. pants

Bioloģiskās ražošanas komiteja

- Komisijai palīdz Bioloģiskās ražošanas regulatīvā komiteja.
- Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

Ievērojot II sadaļā noteiktos mērķus un principus, Komisija saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas piemērošanai. Tie jo īpaši ietver:

- sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz III sadaļā paredzētajiem ražošanas noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz īpašām prasībām un nosacījumiem, kas jāievēro uzņēmējiem;
- sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz IV sadaļā minētajiem marķēšanas noteikumiem;
- sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz V sadaļā minēto kontroles sistēmu, jo īpaši attiecībā uz obligātām kontroles prasībām, pārraudzību un revīziju, īpašiem kritērijiem pienākumu deleģēšanai privātām kontroles organizācijām, kritērijiem šo organizāciju apstiprināšanai un apstiprināšanas atcelšanai, kā arī dokumentārus pierādījumus, kas minēti 29. pantā;
- sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar VI sadaļā minētajiem noteikumiem par importu no trešām valstīm, konkrēti attiecībā uz kritērijiem un procedūrām, kas jāievēro attiecībā uz 32. un 33. pantā minēto trešo valstu un kontroles organizāciju atzīšanu, tostarp atzīto trešo valstu un kontroles organizāciju saraksta publicēšanu, un attiecībā uz 33. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem sertifikātiem, ņemot vērā elektroniskas sertifikācijas priekšrocības;
- sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz bioloģiskās lauksaimniecības produktu brīvu aprīti, kā noteikts 34. pantā, un par informācijas nodošanu Komisijai, kā noteikts 35. pantā.

39. pants

Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšana

- Ar šo Regula (EEK) Nr. 2092/91 tiek atcelta no 2009. gada 1. janvāra.
- Atsauces uz atcelto Regulu (EEK) Nr. 2092/91 uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

40. pants

Pārejas posma pasākumi

Vajadzības gadījumā pasākumus pārejas atvieglošanai no Regulas (EEK) Nr. 2092/91 noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru.

41. pants

Ziņojums Padomei

1. Līdz 2011. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu.
2. Ziņojumā jo īpaši izskata šīs regulas piemērošanas gaitā gūto pieredzi un sevišķi apsver šādus jautājumus:
 - a) šīs regulas darbības jomu, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko pārtiku, ko gatavo sabiedriskās ēdināšanas iestādēs;
 - b) aizliegumu izmantot ĢMO, tostarp tādu produktu pieejamību, kas nav ražoti ar ĢMO, pārdevēja deklarāciju, īpašu pielāides robežvērtību iespējamību un to ietekmi uz bioloģiskās ražošanas nozari;
 - c) iekšējā tirgus darbību un kontroles sistēmu, īpaši izvērtējot, vai iedibinātās prakses nerada negodīgu konkurenci vai ražošanas šķēršļus bioloģiski ražotu produktu ražošanai un pārdošanai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2007. gada 28. jūnijā

3. Vajadzības gadījumā Komisija ziņojumam pievieno nepieciešamos priekšlikumus.

42. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Attiecībā uz dažām dzīvnieku sugām, dažiem ūdensaugiem un dažām mikroalgēm, ja nav paredzēti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi, piemēro 23. pantā paredzētos marķēšanas noteikumus un V sadaļā paredzētos kontroles noteikumus. Kamēr nav iekļauti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi, piemēro attiecīgās valsts noteikumus vai, ja tādu nav, privātus standartus, ko dalībvalstis akceptējušas vai atzinušas.

Šo regulu piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GABRIEL

PIELIKUMS

TERMINI, KAS MINĒTI 23. PANTA 1. PUNKTĀ

BG:	биологичен
ES:	ecológico, biológico
CS:	ekologické, biologické
DA:	økologisk
DE:	ökologisch, biologisch
ET:	mahe, ökoloogiline
EL:	βιολογικό
EN:	organic
FR:	biologique
GA:	orgánach
IT:	biologico
LV:	bioloģisks, ekoloģisks
LT:	ekologiškas
LU:	biologesch
HU:	ökológiai
MT:	organiku
NL:	biologisch
PL:	ekologiczne
PT:	biológico
RO:	ecologic
SK:	ekologické, biologické
SL:	ekološki
FI:	luonnonmukainen
SV:	ekologisk
